

Vol. II. Pars Prima
PARTIS II.

DISPUTATIO I.

DE PIGNORIBVS ET

Don Pedro de Ledesma HYPOTHECIS. Respondente.

IOHANNE Xyffel Afsenheimens. VVedderav.

THESIS I.

LIT. A. & B.

LUD recte, quod pignus lit A. etiam rem ipsam significare ait, sed huic acceptioni genus istius definitionis convenire non potest: & ita omnino est, ut pignus hic non per contractum, sed per rem sit definiendum, quod conventionem & aliis modis constituitur, de quibus mox th. 2. Neque citra gravius etiam vitium pignus in specie de contractu, qui recontrahitur accipere possit: quod absurdum sit, disputantem in genere de pignore, præfigere definitionem speciei, quæ nec tertiam generis exhaustat partem: cum præsertim speciali illi acceptioni nec quæ hæc th. 1. & multo minus quæ th. 2. circa divisionem pignoris proponuntur, conveniant. Pignus igitur in genere est ius in rebus pro securitate debiti creditori constitutum: qua differentia à fine desumpta, ab aliis contractibus separatur.

Et hoc verum est) Pignus ait esse contractum in se consideratum, interim tamen & vere aliorum contractuum adminiculum dici. Ex quibus verbis duo cõlectaria deduci possunt 1. quod duplex sit consideratio huius contractus: in se, & ut adminiculum aliorum contractuum, 2. Detrahi aliquid naturæ contractus, si aliorum sit accessio. Neutrum verum videtur: non prius: quod pignus semper aliorum contractuum ac-

cessio est: non postetius, quod contractus five pignoris five fideiussionis, non eo modo accessorius dicitur, sicut alia ab aliis dependentia, ut ab iis avelli nequeant: sed revera per se & separatim subsistentem & suis limitibus circumscriptam habent naturam. Cæterum non tam adminiculum, quia contractum principalem nullo modo firmat aut confirmat, sed potius accessorius contractus dicendus est. Connexionem titulorum non valde moror, & rationi à Tr. adductæ partim tribuo: quod si enim ideo quia pignus contractus est, hoc loco recte proponitur, etiam de stipulatione hoc libro agi potuisset, & rectius utique de pignore, tanquam contractu nominato reali post libr. 16. actum fuisset: & hoc libr. 20. de pignore non contractu tantum sed in genere agitur: & tandem si hanc rationem attendisset Justin. non separatam partem hinc incipere debuisset.

LIT. C.

Quod contractum nominatum re initum dicit, pignori in specie tantum sumpto convenit, adeoque nihil movere potest l. 1. de pignor. act., sed ea necessario ostendit, quod pignus in genere contractus talis recte definiti non possit.

LIT. D.

Recte dicitur specifica differentia sumi à fine, qui est debiti restituendi securitas: cuius finis respectu distinguitur à commodato: alias etenim ex pacto & contractu antichresi, pignore

